

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 6^ο

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

ΤΕΥΧΟΣ 36^ο

Ἡ στάσι τῶν πιστῶν ἀπέναντι στούς αἰρετικούς καί στούς πλανεμένους

Α. ΓΕΝΙΚΑ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

1. Ἡ Ἀντιαιρετική Ὁμάδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, μέ τό περιοδικόν «Στῶμεν Καλῶς», ἔχει ἐνημερώσει μέχρι σήμερα τόν Ὀρθόδοξο Χριστιανικό Λαό, γιά πλείστες ὅσες αἰρέσεις, πλάνες, καί ἀποκρυφιστικές δραστηριότητες ὡς πρός τίς ἐσφαλμένες δοξασίες των καί τήν τακτική των.

2. Τό σημερινόν μας θέμα προέκυψεν, κατ' ἐπιθυμίαν πολλῶν κληρικῶν, γονέων καί ἐκπαιδευτικῶν, πιστῶν Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν, πού μᾶς ρωτοῦν νά πληροφορηθοῦν ἀπό ἐμᾶς, τούς τρόπους ἀντιμετώπισεως ἐνός αἰρετικοῦ (ἢ αἰρετικῆς ὁμάδος, ἢ παραθρησκευτικῆς ὀργανώσεως, ἢ σέκτας αἰρετικῶν) ἢ ἐνός πλανεμένου (σχισματικοῦ ἢ μή, ἢ ὀργανώσεως ἢ ὁμάδος πλανεμένων). Ἡ ἀκόμη τί δέον γενέσθαι, ἐάν στήν ἴδια τήν οἰκογένειά μας, ἕνα μέλος τῆς, ἔχει ἤδη ἐνταχθῆ σέ αἰρετική ὁμάδα.

3. Τί γίνεται, μᾶς ρωτοῦν, ἐάν ἔρθωμεν ἀντιμέτωποι, μέ μία ἀντιπροσωπεῖα αἰρετικῶν πού κάνουν προσηλυτισμό; Ποία ἢ ἐνδεικνυόμενη καί ποία ἢ λανθασμένη ἀντίδρασή μας σ' αὐτούς; Τί λάθη πρέπει νά ἀποφεύγωμεν;

4. Πῶς θά ἀντιδράσωμε, ἐάν κάποιο οἰκεῖο πρόσωπο ἢ μέλος τῆς οἰκογένειάς μας, βρεθῆ μπλεγμένο στά δίχτυα μιᾶς αἰρετικῆς – παραθρησκευτικῆς ὁμάδος ἢ ἐπηρεάζεται ἀπό πλανεμένους;

5. Εἶναι φανερό, ὅτι πρόκειται γιά ἐρωτήματα, ἀναμφιβόλως δύσκολα, πού ἀπασχόλησαν κατ' ἐπανάληψιν τήν Ὀρθόδοξην Χριστιανικήν Ἐκκλη-

σίαν μας, σέ Συνέδρια καί Εἰδικές Συνδιασκέψεις, καί συνιστοῦν μείζονα θέματα συζητήσεων ἀπό Εἰδικές Ἀντιαιρετικές Ὁμάδες Πατριαρχείων, Ἱερῶν Μητροπόλεων καί Ἐνοριῶν κ.λπ., ἔτι δέ ἀπασχόλησαν καί αὐτό τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, τό Εὐρωκοινοβούλιον, ἔτι δέ καί Κυβερνήσεις καί Κοινοβούλια Κρατῶν.

Β. ΠΩΣ ΡΙΧΝΟΥΝ ΤΑ ΔΙΧΤΥΑ ΤΩΝ ΟΙ ΩΣ ΑΝΩ ΟΜΑΔΕΣ – ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΛΙΕΥΟΥΝ ΘΥΜΑΤΑ

6. Οἱ πῖο πάνω ὁμάδες, μέ διάφορα προσωπεῖα καί τεχνάσματα καί ἀπάτες, δέν παρουσιάζονται σήμερα στό προσκήνιο, πάντοτε ὡς αἰρέσεις ἢ πλάνες, δηλ. ὁμάδες πού κηρύττουν κάτι διαφορετικό ἀπό τήν Ὀρθόδοξην Χριστιανικήν Ἐκκλησία μας, ἢ καί κάτι ἀντίθετο μέ τίς ἠθικές ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ μας. Σέ πλησιάζουν, μέ ἀπέραντη ἀγαπολογία, ἀκόμη καί φιλανθρωπία καί, ἀρχικά, δέν σοῦ λένε πού ἀποκλίνουν, σέ τί διαφέρουν ἀπό τήν Ὀρθοδοξία μας! Στήν πραγματικότητα – ὅμως – ἀποβλέπουν στήν ὠμή διαστρέβλωση τῆς πίστεώς μας, στήν δημιουργία συγχύσεως καί πλανῶν, σέ ἄτομα πού ἔχουν ἄγνοια, σέ ἀφελεῖς καί ἀκατατόπιστους, καί στήν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπινων ψυχῶν, πού τίς ὀδηγοῦν στήν καταστροφή καί στήν ὑποδούλωση, ἀκόμη δέ καί στήν διάβρωση ὅλων τῶν τομέων τῆς ζωῆς, μηδὲ ἐξαιρουμένων καί αὐτῶν τῆς πολιτικῆς καί οἰκονομικῆς. Δέν εἶναι ὑπερβολή, νά ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ σύγχρονη γενική κρίση, ἐμπεριέχει καί τό πρόβλημα τῶν πλανεμένων καί τῶν αἰρετικῶν.

7. Τά θύματα αὐτῶν τῶν ὁμάδων, παρουσιάζουν βαθμιαῖα – ἔνεκα τῆς τρομοκρατίας καί τῆς πλύσεως

έγκεφάλου πού ύφίστανται – αλλαγές στην συμπεριφορά των, αλλοίωση της προσωπικότητός των, χάνουν τήν περιουσία των καί τήν κοινωνική θέση των, καί στό τέλος, έρχονται σέ ρήξη μέ τήν ίδια τήν οικόγένειά των καί συχνά απομακρύνονται καί έξαφανίζονται από αυτήν, ζητώντας καταφύγιο ή «άγάπη καί κατανόηση» στίς ομάδες τών αίρετικών ή πλανεμένων, τίς όποιες βλέπουν ως αθηνία, στά θεολογικά θέματα, καί τών όποιων γίνονται – καταντοῦν – στό τέλος, πειθήνια ὄργανα, από τρόμο απόρριψης, ή απομόνωσης, ή καί κατάρας, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὁμάδος.

8. Ἐτέρωθεν, στό Χριστεπώνυμον πλήθος οἱ ομάδες αὐτές κλονίζουσι τήν πίστιν του, δημιουργοῦν σιγά – σιγά ἀμφιβολίες, καί ἀντιστοίχως συμπάθειες, ὀπαδούς καί μέλη ἐνεργά, πού απομακρύνονται από τήν Ὁρθοδοξίαν, δημιουργώντας τεράστια κοινωνικά, οικονομικά καί οικογενειακά προβλήματα, συνεπικουρούσης καί τῆς ἀγνοίας τοῦ προβλήματος, καί τῆς λανθασμένης ἢ ἀνεύθυνου συμπεριφορᾶς πολλῶν πιστῶν ἢ ἀκόμη καί κληρικῶν.

Γ. ΠΡΟΛΗΨΗ ἢ ΘΕΡΑΠΕΙΑ; ΠΟΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟ;

9. Βέβαια, τό πρόβλημα ἀνάγεται, δημιουργεῖται καί διογκώνεται, στό πλεῖστον τῶν περιπτώσεων σέ ἐλλιπή κατήχηση, σέ ἀγνοία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῶν Ἀποστολικῶν καί τῶν Πατερικῶν Κανόνων, ἀλλά καί σέ ἀγνοία τῶν μεθόδων, σχεδίων καί τακτικῶν, πού χρησιμοποιοῦν οἱ ομάδες αὐτές.

10. Καί βέβαια, τό πρόβλημα, καλύτερα θά ἦταν νά τό εἶχαμε ἀντιμετωπίσει ὡς «πρόληψη» – ἐάν δέν ὑπῆρχε ἢ ὡς ἄνω ἀγνοία – καί ὄχι ὡς «θεραπεία»! Ἀλλά – δυστυχῶς – μέ τόν τρόπο πού δραστηριοποιοῦνται οἱ ὡς ἄνω ομάδες, μέ τούς αἰφνιδιασμούς πού πραγματοποιοῦν ἀπροσδοκῆτως, καί μέ τά τεράστια (μυστικά) χρηματικά κονδύλια πού διαθέτουν (ὑπό τήν νομική φύσιν, καί ὀργανωτική δομήν, τεράστιων Οἰκονομικῶν Ἐπιχειρήσεων ἢ Ἐπιστημονικῶν ἢ Διεθνῶν Ὁργανώσεων) καί μέ τίς ἀπροκάλυπτες καί προσηλυτιστικές μεθόδους των, καί τίς Ὑψηλές Προστασίες των, από Ἐπιχειρηματίες, Πολιτικούς καί Κυβερνήσεις καί Θρησκευτικές Ἡγεσίες. Οὕτω, τό πρόβλημα δέν εἶναι δυνατόν νά προβλεφθῇ πάντα, ὥστε νά μήν καταφεύγωμεν ἐκ τῶν ὑστέρων, σέ θεραπεία!

Δ. ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ, ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ, ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

11. Βασική ἀρχή ἀντιμετώπισεως, τῶν πλανεμένων καί τῶν αἰρετικῶν, ἀπό ἐμᾶς τούς πιστούς, εἶναι ὅτι – γενικῶς – μισοῦμε τήν αἵρεση καί τήν πλάνη, δέν μισοῦμε τόν αἰρετικό καί τόν πλανεμένο ἄνθρωπο, πού τόν θεωροῦμε ἀσθενῆ, καί ἀπολωλός πρόβατον. Γενικῶς, μισοῦμε τήν ἁμαρτία, τά δαιμόνια, τά πάθη κι ὄχι τόν ἁμαρτωλό ἄνθρωπο. Τώρα – ὅμως – θά πρέπει νά διακρίνωμε: ἄλλο πρᾶγμα ὁ αἰρετικός, ὁ πλανεμένος, πού εἶναι θύμα – συνήθως – αὐτῶν τῶν ὁμάδων, κι ἄλλο πρᾶγμα οἱ αἰρεσιάρχες ἡγέτες, οἱ ἀρχηγοί αὐτῶν τῶν ὁμάδων, οἱ χρηματοδότες καί οἱ οικονομικοί κολοσσοί, πού διακινοῦν τεράστια (μυστικά ὡς ἐπί τό πλεῖστον) χρηματικά κονδύλια, πρὸς τούς σκοπούς τῶν ὁμάδων αὐτῶν. Καί – φυσικά – ὁ Καρδιογνώστης Κύριός μας, γνωρίζει τόν καλοπροαίρετο πλανηθέντα, καί θά τόν προστατέψῃ. Ὅπως, ἐπίσης, γνωρίζει καί τόν κακοπροαίρετο αἰρεσιάρχη, καί ἐπικεφαλῆς τῆς πλάνης!

Ε. ΟΡΘΗ ΚΑΙ ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ – ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΑ ΛΑΘΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

12. Ἄς δοῦμε, τώρα, ἐν περιλήψει, τί λάθη εἶναι πιθανά σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα μας, καί ποία θά ἦταν ἡ ἐνδεδειγμένη τακτική μας.

α) Δέν νοεῖται προχειρολογία, ἡμιμάθεια, ἀγνοία τοῦ ἀντικειμένου, μέ τό ὅποιο, λίαν ἐξειδικευμένα ἀσχολοῦμαστε, ἄλλως, ἐπί τοιούτου κινδύνου, νά ἀπευθυνώμαστε καλύτερα σέ εἰδικούς!

β) Δέν νοεῖται φανατισμός, ἐπιθετικότητα, ὑπέρμετρος καί οὐ κατ' ἐπίγνωση ζῆλος, οὔτε προσπάθεια ἐξόντωσης καί ἐξουθένωσης τοῦ αἰρετικοῦ. Τό χειρότερο πού μποροῦμε νά κάνουμε, εἶναι ἡ διαπόμπευση ἑνός αἰρετικοῦ!! Ὅλα αὐτά ὀδηγοῦν σέ ἀρνητικά ἀποτελέσματα, πού πλήττουν τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας μας.

γ) Δέν νοεῖται ἔλλειψη ὑγιῶν ἐπιχειρημάτων. Ἀντιθέτως, ἐπιβάλλεται νά γνωρίζωμεν ἄριστα τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας, κυρίως τήν Ἁγίαν Γραφή καί τήν Ἱερά μας παράδοση, καί από τήν ἄλλη, νά γνωρίζωμεν τό ἔδαφος πάνω στό ὅποιο ἐργάζονται οἱ ἀντίπαλοί μας.

δ) Δέν νοεῖται περιφρόνησις (προσοχή!! ἡ προσέγγιση τῶν αἰρετικῶν δέν σημαίνει κατ' ἀνάγκην καί ἀναγνώριση τῆς δοξασίας των) πρὸς τούς ἀστήρικτους ἀδελφούς μας, οὔτε ἀναβλητικότητα

(έλλειψη έτοιμότητας) στην επίλυση του προβλήματος, όταν τούτο έκδηλωθεί (δέν υπάρχουν υπαλληλικά ώραρια εργασίας στους ασχολούμενους μέ τό παρόν αντικείμενον, δέν υπάρχουν «άλλες προτεραιότητες»).

ε) Έπιβάλλεται έπεικεια και άνοχη προς τό άπολωλός πρόβατον. Σημειωτέον ότι ο αίρετικός, τίς περισσότερες φορές δέν γνωρίζει ότι είναι πλανεμένος, άγαπά – όμως – τόν Θεό και τούς συνανθρώπους του! Πρέπει οί εργάτες του Εύαγγελίου νά είναι έπεικείς, ώστε «τά άσθενήματα τών άδυνάτων βαστάζουν, και μή έαυτοίς άρέσκουν» (Ρωμ. 15,1). Η έπεικεια έχει ως σκοπόν τήν έπιστροφή και στήριξη του πλανεμένου άδελφου, τόν όποιον χειρίζομεθα μέ άγάπη, και,σίγουρα, όχι τήν δικαίωση και άποδοχή τής κακοδοξίας και άποστασίας.

στ) Έπιβάλλεται προσευχή πολλή, διότι τά σχετικά προβλήματα, πολλάκις φαίνονται δισηπύλута και δαιδαλώδη, πλην όμως μέ τήν προσευχή γίνονται θαύματα και οί καλοπροαίρετοι πλανηθέντες άδερφοί μας έπαναφέρονται στην Όρθοδοξίαν, διότι «τά άδύνατα παρ' ανθρώποις, δυνατά έστί παρά τῷ Θεῷ»!

ζ) Έπιβάλλεται νά γνωρίζωμεν άριστα τήν Άγίαν Γραφή, τήν Πατερική Θεολογία, και τήν έρμηνείαν αυτών, διότι πάνω εκεί θά γίνεται ή μάχη (άντιπαράθεση) μέ τούς αίρετικούς ή πλανεμένους, οί όποιοι φθάνουν άκόμη και σε πλαστογραφηση ή κακόβουλη παρερμηνεία, αυτών τών Ίερών Κειμένων! Σε «βγάζουν τρελλό» εάν δέν είσαι κατατοπισμένος!! Η αίρεση πολεμείται μέ χωρία από τήν Άγία Γραφή, από τό Πηδάλιον, και από τούς Πατέρας τής Έκκλησίας, κι όχι μέ βαρειές κατηγορίες επί προσωπικών θεμάτων, μέ εμπάθειες και κατάρες και έμμονές.

η) Και – βέβαια – όλα αυτά, δέν έχουν νά κάνουν μέ τούς ήγέτες τής πλάνης, τούς αίρεσιάρχες, αυτους που είναι πεισματάρηδες και έπιμένουν μέ φορτικότητα, τούς έχοντας διεστραμμένον τόν νοϋν! Αυτοί δέν πείθονται μέ τίποτε, όποτε αυτους «μετά πρώτην και δευτέρα νουθεσίαν παραιτοϋ»! Δέν νοϋνται αιώνιες συζητήσεις μέ αίρεσιάρχες, διότι αυτές οί αιώνιες συζητήσεις, μόνον κακό μποροϋν νά κάνουν στην δική μας πίστη, στην δική μας ψυχή.

θ) Έπιβάλλεται νά έρευνώμεν, ποιός χρηματοδοτεί, ποιός εκπαιδεύει, ποιός στεγάσει, ποιός

προστατεύει τούς αίρεσιάρχες – πλανεμένους. Πίσω από τό χρήμα και όλα αυτά, κρύβεται – άθέατος πολλάκις – ο μισάνθρωπος διάβολος. Τό δένδρο, είτε ο Κύριός μας, «θά τό καταλαβαίνετε από τούς καρπούς του». Γι' αυτό προσοχή!!

ι) Έπιβάλλεται σε κάθε Ένορία, σε κάθε Ίερά Μονή, σε κάθε Πνευματικό Κέντρο εκάστης Ίεράς Μητροπόλεως, νά υπάρχουν και νά προβάλλονται βιβλία Άντιαιρετικού περιεχομένου και κατατοπιστικά εϋσύνοπτα και κατανοητά έντυπα, και νά διανέμονται δωρεάν στους πιστούς, όπως τό παρόν «ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ», αλλά και ανάλογα έντυπα άλλων Ίερών Μητροπόλεων τής Όρθοδόξου Χριστιανικής Έκκλησίας μας.

ια) Πρέπει άκόμη νά γνωρίζωμεν, ότι σκοπός μας δέν είναι νά κατονομάζωμεν τούς αίρετικούς, - διότι θά περιπέσωμεν εις κατάκρισιν ή ιεροκατάκρισιν και πρέπει – έπίσης – νά λάβωμεν σοβαρώς υπ' όψιν μας, ότι υπάρχουν άκόμη και πολλές άλλες αίρέσεις (ή πλάνες), που δέν έχουν άκόμη καταδικασθεί από Οικουμενική Σύνοδο, κι όμως διαστρέφουν τήν Άγία Γραφή! Ο σκοπός μας είναι, πάντοτε, νά προστατέψωμε τό ποίμνιον, νά του μιλήσωμε για τήν Όρθή πίστη μας, για τά δόγματά μας, αντιπαράθετοντας τά παρατράγουδα που λαμβάνουν συχνά χώραν στις αίρέσεις και ομάδες πλανεμένων, ήτοι τίς ομαδικές αυτοκτονίες, τίς κλοπές περιουσιών άφελών, και τά άποτρόπαια έγκλήματα από ήγέτες και μέλη τών επικινδύνων και καταστροφικών αυτών παραθρησκειών.

ΣΤ. ΟΤΑΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΧΕΙ – ΗΔΗ – ΚΤΥΠΗΣΗ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΤΙ – ΕΠΙΠΛΕΟΝ – ΧΕΙΡΙΣΜΟΥΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΕΛΘΩΜΕ;;

13. Δέν είναι ολίγες οί φορές, που ένα μέλος τής οικογενείας μας, έχει – ήδη – πέσει στά πλοκάμια μιās αίρέσεως ή πλάνης, και έχει – ήδη – από έλλειψη κατήχησης (δηλαδή πρόληψης – βλ. άνωτέρω) που παραλείψαμε νά του δώσουμε, – άπομακρυνθει από τήν οικογενειακή μας στέγη, ζητώντας «καταφύγιο και ανθρώπινη θαλαπωρή στην άγκαλιά τής αίρετικής ομάδος». Τί πράττομεν τότε;;

α) Κοινοποιώμε, έμπιστευτικώς, τό πρόβλημα στην έγγύτερη άρμόδια Άντιαιρετική Όμάδα Ίεράς Όρθοδόξου Μητροπόλεως και λαμβάνομεν οδηγίες

καί συμπαράσταση ἐκ μέρους τῆς. Δέν εἶναι εὐκόλο νά τό λύσωμε μόνοι μας τό πρόβλημα. Θά κάνωμεν λάθη ὀλέθρια. Τό θῦμα, μήν ξεχνᾶμε, ἀλλάζει συμπεριφορά, στήν θέση πού βρίσκεται, καί καθοδηγεῖται ἀπό ἀγνώστους ἀνθρώπους.

β) Κρατᾶμε πάση θυσία, τήν ἐπαφή μέ τό πλανεμένο τέκνο τῆς οἰκογένειάς μας καί προσπαθοῦμε νά τό κάνωμε νά μᾶς μιλήσει, νά μᾶς πεί ὅ,τι γνωρίζει γιά τήν νέα του ζωή! Δέν κόβουμε καμμία γέφυρα ἐπικοινωνίας μέ αὐτό, δέν τό ἐξυβρίζομεν, δέν τό προσβάλομε, δέν τό ἀπειλοῦμε, δέν τοῦ ἐπιτιθέμεθα.

γ) Ἐπιδιώκουμε τήν ἐπανένταξή του στοῦς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, καί – ἂν εἶναι ἐφικτό – Ὁρθόδοξος Ἱερέας, εἰδικός στά Ἀντιαιρετικά Θέματα, ἀναλαμβάνει ὑπομονετικά καί μεθοδικά τήν κατήχησίν του.

δ) Δέν τοῦ δίδομε χρήματα στό χέρι – διότι αὐτά, εἶναι βέβαιον ὅτι θά καταλήξουν στήν Αἰρετική Ὁμάδα – ἀλλά δέν τό ὀδηγοῦμε καί σέ οἰκονομική ἀπόγνωση, γιά τίς ἄμεσες ἀνάγκες του.

ε) Τοῦ μιλάμε γιά τά παιδικά του χρόνια, γιά τοῦς ἀδελφούς καί τίς ἀδελφές του, καί γιά ὅ,τι ἀγαποῦσε. Ἐπιβάλλεται, ἀκόμη νά ὀργανώνουμε ἐκδρομές ἢ ἄλλες ἐορταστικές ἐκδηλώσεις. Νά σεβασθοῦμε τήν ἐπιθυμία του, ὅμως, γιά σιωπή, καθῶς καί γιά εἰδική νηστεία. Νά ἀποφεύγωμε

ὑπερβολικές ἐκδηλώσεις λύπης. Νά τοῦ τονίζωμε τήν διαφωνία μας, ἀλλά καί τόν σεβασμό μας στήν δική του προσωπικότητα. Νά προβληματιζώμεθα γιά τά ἀκριβῆ αἷτια καί σκοπούς κάθε «ἐπισκέψέας του»!!

στ) Νά μήν πτοηθοῦμε ἀπό τήν ἀδιαλλαξία του καί ἐκνευριστοῦμε καί χάσουμε κάθε ἔλεγχο καί τήν ψυχραιμία μας, ἔστω καί ἂν μᾶς προκαλῆ μέ ὅσα λέγει. Σέ κάθε περίπτωση, νά ἐπιφυλασσοῦμεθα, καί νά ἐπιζητῶμεν τήν βοήθειαν εἰδικῶν ἐκάστης Ἱεράς Μητροπόλεως. Ἐπίσης νά συνεργαζώμαστε καί μέ ἄλλους γονεῖς καί Συλλόγους Πρωτοβουλιῶν καί Συμβουλευτικῶν Σταθμῶν, ἰδίως ἐάν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ νομική συμπαράσταση.

ζ) Νά συλλέγωμε πληροφορίες – ὄχι ἀπό τόν ἴδιο τόν πλανεμένο, ἀλλά ἀπό τρίτους! – γιά τήν Ὁμάδα Αἱρέσεως, ἀλλά νά μήν ἐπιδιώκωμε ἰδιαιτερες σχέσεις μέ αὐτήν.

η) Σέ κάθε περίπτωση νά μήν ἀπελπίζομεθα μαζί του καί νά ἐπιδεικνύωμε μέ κάθε τρόπο ἀγάπη πρὸς αὐτόν, προσευχόμενοι στόν Κύριόν μας καί εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, δια τήν Σωτηρία αὐτοῦ καί ἡμῶν. Καί ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας δέν θά ἀργήσῃ νά πραγματοποιήσῃ τό θάῤυμα τῆς. ΑΜΗΝ!

*Ἐπιμέλεια
Κώστας Ἐλ. Πετρόπουλος
Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ*

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

N. Βότση 34, Τηλ. : 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, email: paulkoulis@gmail.com